

Grupp 7

FCI-nummer 330

Originalstandard 2001-01-27

FCI-Standard 2001-04-25; engelska

SKKs Standardkommitté 2002-10-30,

ändrad 2005-11-02

IRLÄNDSK RÖD OCH VIT SETTER

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundaræktarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

Standard för
IRLÄNSDK RÖD OCH VIT SETTER

**Ursprungsland/
hemland:**

Irland

Användningsområde:

Ett synnerligen trevligt sällskap i hemmet såväl som i fält. Irländsk röd och vit setter föds framför allt upp för jaktändamål. Standarden nedan måste tolkas utifrån detta synsätt och alla domare på exteriörutställningar måste bedöma hundarna utifrån deras funktion som jakthundar.

FCI-Klassifikation:

Grupp 7, sektion 2
Med arbetsprov

Bakgrund/ändamål:

De irländska settrarna blev troligtvis etablerade som typ någon gång under slutet av 1600-talet. Det är inte allmänt känt utanför Irland att det finns två raser av irländsk setter. Det är tämligen säkert att den röda och vita varianten är den äldre och att det var sträng selektiv avel som skapade den enfärgat röda settern.

När irländsk setter först visades på utställningar någon gång strax efter 1850-talet rädde stor förvirring ifråga om rasens korrekta färg. Vid slutet av 1800-talet hade den röda så gott som helt överskuggat den röda och vita, som blev så ovanlig att man trodde den var utdöd. Under 1920-talet gjordes försök att åter-skapa rasen och år 1944 hade man kommit så långt att rasen fick en egen rasklubb.

Numera förekommer irländsk röd och vit setter i ett hälsosamt antal på irländska utställningar och jaktprov. Nuvarande rasklubb, *the Irish Red & White Setter Field & Show Society*, bildades år 1981 och tack vare dess bemödanden och direktiv är rasen nu väl etablerad såväl nationellt som internationellt. Irländsk röd och vit setter deltar konkurrenskraftigt i jaktprov tillsammans med de andra stående fågelhundsraserna och det finns numera ganska många jaktchampions och utställningschampions inom rasen.

Helhetsintryck:

Irländsk röd och vit setter skall vara stark, väl balanserad och proportionerlig utan att vara grov och tung. Den skall vara kraftfull snarare än lätt. Rasen föds i första hand upp för jaktändamål och måste bedömas först och främst utifrån sin funktion som jakthund.

Uppförande/karaktär:	Irländsk röd och vit setter är nobel, intensiv och intelligent samt mjuk och vänlig till sättet. Under den vänliga framtoningen skall man kunna skönja målmedvetenhet, mod och oförvägenhet. Irländsk röd och vit setter är en mycket vänlig, pålitlig och lättdresserad jakthund.
Huvud:	Huvudet skall vara brett och proportionerligt till kroppen.
Skallparti	Skallen skall vara välvd, dock utan den markerade nackknöl som den irländska röda settern skall ha.
Stop	Stopet skall vara väl markerat.
Nosparti	Nospartiet skall vara torrt och tämligen tvärt avslutat.
Käkar/Tänder	Käkarna skall vara lika eller nästan lika långa. Tänderna skall vara regelbundet ansatta. Bettet skall helst vara saxbett men tångbett accepteras.
Ögon	Ögonen skall vara mörkt hasselnötsfärgade eller mörkbruna. De skall vara runda och aningen framträdande. Bindhinnan skall inte vara synlig
Öron	Öronen skall vara ansatta i höjd med ögonen och långt bak på huvudet. De skall ligga tätt an mot huvudet.
Hals:	Halsen skall vara medellång, lätt välvd, mycket muskulös men inte för kraftig, och utan någon tendens till lös halshud.
Kropp:	Kroppen skall vara kraftig och muskulös.
Rygg	Ryggen skall vara stark och muskulös.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup med väl välvda revben.
Svans	Svansen skall vara medellång och inte nå nedanför hasen. Den skall vara kraftig vid roten och gradvis avsmalna mot den tunna svanspetsen. Svansen får inte sakna pälsfana. Den skall bäras i höjd med eller under rygglinjen.
Extremiteter:	Fram- och bakbenen skall vara muskulösa och torra med stark benstomme.

Framställ:	
Skulderblad	Skulderbladen skall vara väl tillbakalagda.
Armbåge	Armbågarna skall vara fria. De skall varken vara inåt- eller utåt- vridna.
Underarm	Underarmarna skall vara raka och torra med god benstomme.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara starka.
Framtassar	Framtassarna skall vara tätt slutna med riklig behåring mellan tärna.
Bakställ:	
Knäled	Knälederna skall vara väl vinklade.
Has	Hasorna skall vara korta och varken inåt- eller utåtvridna.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara medellånga och kraftiga.
Baktassar	Baktassar, se framtassar
Rörelser:	
	Rörelserna under trav skall ha god steglängd och vara mycket livliga, graciösa och effektiva. Huvudet skall bäras högt. Bakkens- rörelserna skall vara jämna med kraftfullt påskjut. Frambenen skall ha god räckvidd framåt men föras lågt. Sedda såväl frami- från som bakifrån skall fram- och bakben nedanför hasled och handlov röra sig parallellt. Korsande eller vevande rörelser är ej önskvärt.
Päls:	
Pälsstruktur	Pälsbehäng, som skall vara långa, silkiga och av fin struktur, skall finnas på baksidorna av fram- och bakbenen och på öronens utsidor. Likaså skall tillräckligt mycket behäng finnas på flankerna och sträcka sig upp över och bilda krås på bröstet och strupen. Behängen skall vara raka, åtliggande och utan lockar. Lätt vågighet accepteras dock. Svansen skall ha en väl utvecklad fana. På alla andra delar av kroppen skall pälsen vara kort, åtliggande och utan lockar.
Färg	Grundfärgen skall vara vit med enfärgat röda fläckar (klart defi- nierade och väl avgränsade fläckar). Båda färgerna skall ha mesta

möjliga lyster och glans. Prickar, men inte skimmelteckning, är tillåtet runt nospartiet, på tassarna och upp till armbågarna på frambenen och upp till haslederna på bakbenen. Prickar på någon annan del av kroppen är ett diskvalificerande fel, liksom skimmelteckning och forellskimmel ("mottling").

Storlek/vikt:

Mankhöjd	Önskvärd mankhöjd för hanhund	62 - 66 cm
	Önskvärd mankhöjd för tik	57 - 61 cm

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Allvarliga fel:

- Hanhund eller tik vars mankhöjd avviker från den i standarden angivna.

Diskvalificerande fel:

- Trots att prickar, men inte skimmelteckning, är tillåtet runt nospartiet, på tassarna och upp till armbågarna på frambenen, och upp till haslederna på bakbenen, så är prickar på någon annan del av kroppen, liksom tydlig och omfattande skimmelteckning och forellskimmel ("mottling") ett diskvalificerande fel.
- hund som visar aggressivitet

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben
163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70
Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40
Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30
E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION